बभूव। सो ऽपि राजा तस्य ललाटे विकरालं प्रहारक्षतं दृष्ट्वा चिन्त यामास। यद्वीरपुरुषः कश्चिदयं। नूनं तेन ललाटपट्टे ऽस्य सम्मुखः प्रहारः। अतस्तं सम्मानदानादिभिः सर्वेषां राजपुत्राणां सकाशाद्विशे षप्रसादेन राजा पश्यति। ते ऽपि राजपुत्रास्तस्य तं प्रसादमतिरेकं ५ दृष्ट्वा परमेर्ष्याधर्मं वहन्तो ऽपि राजभयान्न किञ्चिद्वूचुः। अथान्यस्मिन्न हनि तस्य भूपतेर्वीरिसम्भावनायां क्रियमाणायां विग्रहे समुपस्थिते प्रकल्पमानेषु गजेषु सन्नह्यमानेषु वाजिषु योद्धृषु प्रगुणीक्रियमाणेषु तेन भूभुजा स कुम्भकारः प्रस्तावानुगतं पृष्टो निर्व्यञ्जने। भो राज पुत्र किं ते नाम का च जातिः। कस्मिन् सङ्ग्रामे प्रहारो ऽयं ते १० ललाटे लग्नः। स आह। देव नायं शस्त्रप्रहारः। युधिष्ठिराभिधः कुलालो ऽहं प्रकृत्या। मद्गृहे ऽनेककर्पराण्यासन्। अथाहं कदाचि न्मद्यपानं कृत्वा निर्गतः प्रधावन् कर्परोपरि पतितः। ततः प्रहारवि कारो ऽयं मे ललाट एवं विकरालतां गतः। तदाकर्ण्य राजा सव्रीडमु वाच। अहो वञ्चितो ऽहं राजपुत्रानुकारिणानेन कुलालेन। तद्वी १५ यतां द्रागितस्यार्धचन्द्रः। तथानुष्ठिते कुम्भकारः प्राह। देव मा मैवं कुरु। पश्य मे रणे हस्तलाघवं। राजाह। भो सर्वगुणसम्पन्नो भवान्। तथापि गम्यतां। उक्तं चः।

शूरो ऽसि कृतविद्यो ऽसि दर्शनीयो ऽसि पुत्रक।
यस्मिन् कुले समुत्पन्नो गजस्तत्र न हन्यते ॥४०॥

कथा कुलालः पृच्छति। कथमेतत्। राजा कथयति। अस्ति कस्मिंश्चिद्वनो ॥४॥ द्देशे सिंहदम्पती प्रतिवसतः स्म। अथ कदाचित् सिंही प्रसूता पुत्र द्वयमजीजनत्। सिंही ऽपि नित्यमेव मृगान् व्यापाद्य सिंह्यै ददाति। अथान्यस्मिन्नहनि तेन किमपि नासादितं। वने भ्रमतो ऽपि तस्य रविरस्तं गतः। अथ तेन स्वगृहमागच्छता शृगालशिशुः प्राप्तः। स २५ च बालको ऽयमित्यवधार्य यत्नेन दंष्ट्रामध्यगतं कृत्वा सिंह्या जीवन्तमेव